

Ngày 24 tháng 6 = SINH NHẬT GIOAN TIỀN HÔ

- ⇒ Hỡi các đảo, hãy nghe tôi đây; hỡi các dân tộc miền xa xăm, hãy chú ý: **Chúa đã kêu gọi tôi từ khi tôi còn trong lòng mẹ, đã nhớ đến tôi khi tôi còn ở trong bụng mẹ.** Người đã làm cho miệng tôi nên như lưỡi gươm sắc bén, đã bảo vệ tôi dưới cánh tay Người, đã làm cho tôi nên như mũi tên nhọn, và đã ẩn giấu tôi trong ống đựng tên. Và Người đã phán cùng tôi: “Hỡi Israel, người là tôi tớ Ta, vì Ta sẽ được vinh hiển nơi người”. Và tôi thưa: “Tôi đã vất vả mất công vô ích, tôi đã phí sức vô ích; nhưng công lý của tôi ở nơi Chúa, và phần thưởng của tôi ở nơi Thiên Chúa”. Và bây giờ Chúa là Đấng đã tác tạo tôi thành tôi tớ Người, khi tôi còn trong lòng mẹ, để đem Giacóp về cho Người và quy tụ Israel chung quanh Người, tôi được vinh hiển trước mặt Chúa và Thiên Chúa là sức mạnh tôi, Người đã phán: “Con là tôi tớ Ta, để tái lập các chi họ Giacóp, để dẫn đưa các người Israel sống sót trở về; này đây Ta làm cho con nên ánh sáng các dân tộc, để con trở thành ơn cứu độ Ta đã ban cho đến tận bờ cõi trái đất”. (Is 49:1-6)
- ⇒ Trong những ngày ấy, Phaolô nói: “Chúa đã đặt Đavít lên làm vua dân Người, để chứng nhận điều đó, chính Người đã phán: Ta đã gặp được Đavít con của Giêsê, người vừa ý Ta, người sẽ thi hành mọi ý muốn của Ta”. ***Bởi dòng dõi Đavít, theo lời hứa, Thiên Chúa ban cho Israel Đức Giêsu làm Đấng Cứu Độ, Đấng mà Gioan đã báo trước, khi người đến rao giảng phép rửa thống hối cho toàn dân Israel. Khi Gioan hoàn tất hành trình, ngài tuyên bố: “Tôi không phải là người mà anh em lầm tưởng; nhưng đây, Người sẽ đến sau tôi mà tôi không đáng cởi dây giày dưới chân Người”.*** (Cv 13:22-26)
- ⇒ Khi đến ngày sinh, bà Êlisabeth sinh hạ một con trai. Láng giềng bà con nghe biết Chúa đã tỏ lòng nhân hậu lớn lao đối với bà liền đến chúc mừng bà. Ngày thứ tám, người ta đến làm phép cắt bì cho con trẻ, và họ lấy tên Dacaria của cha nó mà đặt cho nó. Nhưng bà mẹ đáp lại rằng: “Không được, nó sẽ gọi tên là Gioan”. Họ bảo bà rằng: “Không ai trong họ hàng bà có tên đó”. Và họ làm hiệu hỏi cha con trẻ muốn gọi tên gì. **Ông xin một tấm bảng và viết: “Tên nó là Gioan”.** Và mọi người đều ngỡ ngàng. **Bỗng chốc lưỡi ông mở ra, và ông liền chúc tụng Chúa. Mọi người lân cận đều kinh hãi. Và trên khắp miền núi xứ Giuđêa, người ta loan truyền mọi việc đó. Hết thảy những ai nghe biết đều để bụng nghĩ rằng: “Con trẻ này rồi sẽ nên thế nào? Vì quả thực, bàn tay Chúa đã ở với nó”.** Con trẻ lớn lên, mạnh mẽ trong lòng: nó ở trong hoang địa cho đến ngày tỏ mình ra cùng dân Israel. (Lc 1:57-66. 80)

+> “... Chúa đã kêu gọi tôi từ khi tôi còn trong lòng mẹ, đã nhớ đến tôi khi tôi còn ở trong bụng mẹ...” – “... Bởi dòng dõi Đavít, theo lời hứa, Thiên Chúa ban cho Israel Đức Giêsu làm Đấng Cứu Độ, Đấng mà Gioan đã báo trước, khi người đến rao giảng phép rửa thống hối cho toàn dân Israel. Khi Gioan hoàn tất hành trình, ngài tuyên bố: “Tôi không phải là người mà anh em lầm tưởng; nhưng đây, Người sẽ đến sau tôi mà tôi không đáng cởi dây giày dưới chân Người”

Bộ Kinh Thánh (cựu ước và tân ước) chỉ ghi lại 5 trường hợp đặc biệt – báo trước “ngày chào đời” của 5 “đứa bé” thật đặc biệt giữa toàn thể con cái loài người –

1. ISAAC (stk, 21:1-7): Ông I-xa-ác chào đời

Thiên Chúa viếng thăm bà Xa-ra như Người đã phán, và Người đã làm cho bà như Người đã hứa. Bà Xa-ra có thai và sinh cho ông Abraham một con trai khi ông đã già, vào thời kỳ Thiên Chúa đã hứa. Ông Abraham đặt tên cho đứa con sinh ra cho ông là Isaac, đứa con mà bà Xa-ra sinh ra cho ông. Ông Abraham cắt bì cho Isaac, con ông, lúc nó được tám ngày, như Thiên Chúa đã truyền cho ông. Ông Abraham được một trăm tuổi khi sinh được người con là Isaac. Bà Xa-ra nói:

“Thiên Chúa đã làm cho tôi cười; tất cả những ai nghe biết sẽ cười tôi. Bà còn nói: “Ai dám báo trước cho ông Abraham rằng Xa-ra sẽ cho con bú? Thế mà tôi đã sinh cho ông một con trai, khi ông đã về già!”

2. SAMSON (QA 13: 1-7) = *Truyền tin ông Sam-sôn ra đời*

Con cái Ít-ra-en lại làm sự dữ trái mắt Thiên Chúa, và Đức Chúa đã trao họ vào tay người Phi-li-tinh bốn mươi năm.

Có một người đàn ông ở Xo-rơ-a, thuộc chi tộc Đan, tên là Ma-nô-ác. Vợ ông son sẻ và không sinh con. Sứ giả của Thiên Chúa hiện ra với người vợ và nói với bà: “Này, bà là người son sẻ và không sinh con, nhưng bà sẽ có thai và sinh một con trai. Vậy bây giờ, phải kiêng cử: đừng uống rượu và thức có men, cũng đừng ăn mọi thứ không thanh sạch. Vì này bà sẽ có thai và sinh một con trai. Dao cạo sẽ không được lướt trên đầu nó, vì con trẻ sẽ là một na-dia của Thiên Chúa từ lòng mẹ. Chính nó sẽ bắt đầu cứu Ít-ra-en khỏi tay người Phi-li-tinh.” Bà đi vào và nói với chồng rằng: “Một người của Thiên Chúa đã đến gặp tôi; hình dáng của người như hình dáng một sứ giả của Thiên Chúa, rất đáng sợ. Tôi đã không dám hỏi người từ đâu tới; và danh tánh người, người cũng không tiết lộ cho tôi. Nhưng người nói với tôi: “Này bà sẽ có thai và sẽ sinh một con trai; bây giờ, bà phải kiêng cử: đừng uống rượu và thức có men, cũng đừng ăn mọi thứ không thanh sạch, vì con trẻ ấy sẽ là một na-dia của Thiên Chúa, từ lòng mẹ cho đến ngày nó chết.”

3. SAUMEL (1S 1:1-28)

= *Hành hương Si-lô*

Có một người quê thành Ra-ma-tha-gim Xô-phim, thuộc miền núi Ép-ra-im, tên là En-ca-na, con ông Giơ-rô-kham; ông Giơ-rô-kham là con ông Ê-li-hu, ông Ê-li-hu là con ông Tô-khu, ông Tô-khu là con ông Xúp, người Ép-ra-tha. Người ấy có hai

vợ, một bà tên là An-na, một bà tên là Pơ-nin-na. Bà Pơ-nin-na có con, còn bà Anna không có con. Hằng năm, người ấy từ thành mình lên thờ lạy và dâng hy lễ cho ĐỨC CHÚA các đạo binh tại Si-lô. Ở đó có hai con trai ông Ê-li là Khóp-ni và Pin-khát làm tư tế của ĐỨC CHÚA...

= Bà An-na cầu nguyện

Bà An-na đứng dậy sau khi họ đã ăn uống tại Si-lô. Tư tế Ê-li đang ngồi trên ghế ở cửa đền thờ ĐỨC CHÚA. Tâm hồn cay đắng, bà cầu nguyện với ĐỨC CHÚA và khóc nức nở. Bà khấn hứa rằng: “Lạy ĐỨC CHÚA các đạo binh, nếu Ngài đoái nhìn đến nỗi khổ cực của nữ tỳ Ngài đây, nếu Ngài nhớ đến con và không quên nữ tỳ Ngài, nếu Ngài cho nữ tỳ Ngài một mụn con trai, thì con sẽ dâng nó cho ĐỨC CHÚA mọi ngày đời nó, và dao cạo sẽ không đụng tới đầu nó.” Vì bà cứ cầu nguyện lâu trước nhan ĐỨC CHÚA, nên ông Ê-li để ý đến miệng bà. Bà An-na thầm nghĩ trong lòng: chỉ có môi bà mấp máy, không nghe thấy tiếng bà. Ông Ê-li nghĩ rằng bà say rượu. Ông Ê-li bảo bà: “Bà còn say đến bao giờ? Hãy lo đã rượu đi!” Bà An-na trả lời rằng: “Không, thưa ngài, tôi chỉ là một người đàn bà tâm thần đau khổ. Tôi đã không uống rượu và đồ uống có men, tôi chỉ thổ lộ tâm can trước nhan ĐỨC CHÚA. Xin đừng coi nữ tỳ ngài đây là đứa vô lại: chỉ vì quá lo âu phiền muộn mà tôi đã nói cho đến bây giờ.” Ông Ê-li trả lời rằng: “Bà hãy đi về bình an. Xin Thiên Chúa của Ít-ra-en ban cho bà điều bà đã xin Người!”

...

Sau khi cai sữa cho con, bà đưa nó lên với mình, mang theo một con bò mộng ba tuổi, hai thùng bột và một bầu da đầy rượu. Bà đưa con vào Nhà ĐỨC CHÚA tại Si-lô; đứa trẻ còn nhỏ lắm.²⁵ Họ sát tế con bò và đưa đứa trẻ đến với ông Ê-li. Bà nói: “Thưa ngài, xin thứ lỗi, tôi xin lấy mạng sống ngài mà thề: tôi là người đàn bà đã đứng bên ngài, tại đây, để cầu nguyện với ĐỨC CHÚA. Tôi đã cầu nguyện để được đứa trẻ này, và ĐỨC CHÚA đã ban cho tôi điều tôi đã xin Người. Đến lượt tôi, tôi xin nhượng nó lại cho ĐỨC CHÚA. Mọi ngày đời nó, nó sẽ được nhượng cho ĐỨC CHÚA.” Và ở đó, họ thờ lạy ĐỨC CHÚA.

4. GIOAN TIỀN HỒ (Lc 1:5-22) = **Truyền tin cho ông Da-ca-ri-a**

= Thời vua Hêrôđê cai trị miền Giuđê, có một vị tư tế thuộc nhóm Avia, tên là Dacaria; vợ ông là bà Elisabét cũng thuộc dòng tộc tư tế Aharon. Cả hai ông bà đều là người công chính trước mặt Thiên Chúa, sống đúng theo mọi điều răn và mệnh lệnh của Chúa, không ai chê trách được điều gì. Nhưng họ lại không có con, vì bà Elisabét là người hiếm hoi. Và lại, cả hai đều đã cao niên.

Sau đây là chuyện xảy ra trong lúc ông đang lo việc tế tự trước nhan Thiên Chúa theo phiên của nhóm ông. Trong cuộc bắt thăm thường lệ của hàng tư tế, ông đã trúng thăm được vào dâng hương trong Đền Thờ của Đức Chúa, còn toàn dân đồng đảo thì cầu nguyện ở bên ngoài, trong giờ dâng hương. Bỗng một sứ thần của Chúa hiện ra với ông, đứng bên phải hương án. Thấy vậy, ông Dacaria bối rối, và nỗi sợ hãi ập xuống trên ông. Nhưng sứ thần bảo ông: "Này ông Dacaria, đừng sợ, vì Thiên Chúa đã nhận lời ông cầu xin: bà Êlisabét vợ ông sẽ sinh cho ông một đứa con trai, và ông phải đặt tên cho con là Gioan. Ông sẽ được vui mừng hơn hờ, và nhiều người cũng được hỷ hoan ngày con trẻ chào đời. Vì em bé sẽ nên cao cả trước mặt Chúa. Rượu lạt rượu nồng em sẽ đều không uống. Và ngay khi còn trong lòng mẹ, em đã đầy Thánh Thần. Em sẽ đưa nhiều con cái Ítraen về với Đức Chúa là Thiên Chúa của họ. Được đầy thần khí và quyền năng của ngôn sứ Ê-li-a, em sẽ đi trước mặt Chúa, để làm cho lòng cha ông quay về với con cháu, để làm cho tâm tư kẻ ngỗ nghịch lại hướng về nẻo chính đường ngay, và chuẩn bị một dân sẵn sàng đón Chúa". Ông Dacaria thưa với sứ thần: "Dựa vào đâu mà tôi biết được điều ấy? Vì tôi đã già, và nhà tôi cũng đã lớn tuổi". Sứ thần đáp: "Tôi là Gáprien, hằng đứng chầu trước mặt Thiên Chúa, tôi được sai đến nói với ông và loan báo tin mừng ấy cho ông. Và này đây, ông sẽ bị câm, không nói được, cho đến ngày các điều ấy xảy ra, bởi vì ông đã không tin lời tôi, là những lời sẽ được ứng nghiệm đúng thời đúng buổi". Dân chúng đợi ông Dacaria, và lấy làm lạ sao ông ở lại trong cung thánh lâu như thế. Lúc đi ra, ông không nói với họ được, và dân chúng biết là ông đã thấy một thị kiến trong cung thánh. Còn ông, ông chỉ làm hiệu cho họ và vẫn bị câm.

...

+> "... Ông xin một tấm bảng và viết: "Tên nó là Gioan". Và mọi người đều ngỡ ngờ. Bỗng chốc lưỡi ông mở ra, và ông liền chúc tụng Chúa. Mọi người lân cận đều kinh hãi. Và trên khắp miền núi xứ Giuđêa, người ta loan truyền mọi việc đó.

Hết thảy những ai nghe biết đều để bụng nghĩ rằng: “Con trẻ này rồi sẽ nên thế nào? Vì quả thực, bàn tay Chúa đã ở với nó”

===+> GIOAN TIỀN HÔ, vị “ngôn sứ” CUỐI CÙNG của Cựu Ước ===== của thời “hứa hẹn”m, mà cũng là vị “ngôn sứ” TIÊN KHỞI của Tân Ước ===== của thời “thực hiện Lời Hứa”; và MỘT KỶ NGUYÊN MỚI được hình thành = Lời Hứa thành hiện thực qua Lời “ này tôi là tôi tá Đức Chúa Trời, tôi XIN VÂNG...” của Đức Maria ngày thiên sứ truyền tin vui mừng cho toàn thể nhân loại = NGÔI LỜI ĐÃ LÀM NGƯỜI VÀ Ở CÙNG CHÚNG TA =

5. Và “Đứa Bé” thứ 5 – Đáng sẽ sinh ra được loan báo cho toàn thế giới, và cũng là người cuối cùng được loan báo = ĐỨC GIÊSU

